

Samenvatting

Rob Bregman

In zijn column vertelt Ben Wijffelaars over zijn bezoek aan de cactustuin op het Canarische eiland Lanzarote en zijn ontmoeting met de eigenaar don Eloino Perdomo Placeres, die 4 jaar geleden blijkt te zijn overleden.

Theo Heijnsdijk bespreekt in zijn langlopende serie artikelen over de 'Verkade' boeken uit de jaren '30 *Notocactus scopa*. Deze soort, die nu *Parodia scopa* heet en voorkomt in het grensgebied van Brazilië en Uruguay, is al meer dan 200 jaar bekend, aanvankelijk onder de namen *Cactus scopa* en *Echinocactus scopa*. De eerste afbeelding werd gepubliceerd in 1831 in een artikel van de Duitse botanici Johann Link en Friedrich Otto. In 1989 werd de soort door de Brit Nigel Taylor overgeplaatst naar het geslacht *Parodia*, ondanks duidelijke verschillen in bloem, vrucht en zaad. De grote variabiliteit in bedoorning was de aanleiding voor publicatie van een groot aantal variëteiten en ondersoorten, o.a. subsp. *neobuneckeri*, subsp. *marchesi* en subsp. *succineus*. Al enige tijd worden de natuurlijke populaties bedreigd door begrazing door vee, landbouw, bosbouw en het verzamelen door plantenzieken. Daardoor heeft de plant in de IUCN Rode Lijst de status van 'kwetsbaar'. De cultuur is niet moeilijk; een niet al te hete en zonnige standplaats voldoet.

Bertus Spee brengt weer een aflevering van zijn serie 'Voor het voetlicht'. Hierin worden vier aantrekkelijke succulente planten voorgesteld. Deze keer zijn dat *Aztekium hintonii*, *Dioon edule*, *Echinomastus mariposensis* en een cristaatvorm van *Thelocactus conothelos*.

Stan Oome schrijft over *Mammillaria bertholdii*, een recentelijk (2014) beschreven kleine cactus uit Mexico, verwant aan de wellicht bekendere soort *M. theresae*. Hij kocht een portie van 10 zaden waarvan er vier kiemden. Eén daarvan bloeide al het jaar daarna. Vervolgens kocht hij een portie van 20 zaden, wat 15 zaailingen opleverde. Stan is nu bezig om uit te zoeken in welk substraat deze planten het beste groeien.

Een tweede bijdrage van Theo Heijnsdijk gaat over *Aeonium simsii* (familie Crassulaceae), een endemische soort van Gran Canaria die afwijkt van de meeste overige aeoniumsoorten; de bladrozet lijkt op die van een haworthia en de planten zijn niet monocarp, d.w.z. ze sterven na de bloei niet af omdat de bloeistengel niet uit het hart van de bladrozet ontstaat.

Ruud Tropper brengt verslag uit van zijn experimenten betreffende de koude-tolerantie van *Leuchtenbergia principis*. Deze welbekende cactus blijkt bij de kweker Steven Brack in Belen (New Mexico, VS) 10 graden vorst te overleven maar bij Ruud thuis in Uithoorn gingen ze bij die temperatuur allemaal dood. Vijf graden vorst overleefden ze wel.

Henk de Groot gaat op zoek naar cactuspopulaties in Europa. In deel 3 van deze serie bezocht hij een populatie van *Espostoa lanata*, zuilcactussen oorspronkelijk uit Peru afkomstig, op het Canarische eiland Tenerife. Deze planten zijn waarschijnlijk afkomstig van de cactuskwekerij die daar vroeger stond.

Nicolas Samyn bracht een bezoek aan het natuurpark Puquén in Los Molles, aan de kust van Chili. Daar kon hij, samen met zijn reisgezel Luc Vandecaveye, twee soorten puya's bewonderen. Verder groeien daar een aantal cactussen, zoals Eriosyce-, Echinopsis- en Eulychniasoorten.

Nadet Somers bracht een bezoek aan Herman Vertongen, een nu 87-jarige Vlaamse cactusliefhebber en bovendien 70 jaar lid van Succulentia! Herman heeft vele reizen naar de groeigebieden van succulente planten gemaakt. Zijn naam is verbonden aan twee cactussen. Ten eerste de door hem in Argentinië gevonden *Pyrrhocactus vertongenii*, en de ander een ondersoort van *Gymnocalycium bodenbenderianum*. Hij heeft thuis een grote kas met grotendeels zelf gezaaide cactussen, alsmede een grote tuin met niet-koudegevoelige succulenten. Herman verkoopt ook zaden van zijn zelf gekweekte planten.

Freddie Delabarre brengt in zijn 'rariteitenkabinet' Frans De Laet (1866-1928) in herinnering, een eind 19^e eeuw bekende Vlaamse cactuskweker in Kontich. Hij was destijds een van de belangrijkste kwekers. *Echinocereus delaetii* is naar hem genoemd.

Op het achterblad laat Tom Twijnstra ons de beaucarnea (*Asparagaceae*) zien die hij van zijn ouders kon overnemen. Van een miezerig plantje ontwikkelde deze zich tot een fraaie gezonde plant.

r.bregman@contact.uva.nl